

כך הלך שימעון פרס להתחנן לפני רבני ש"ס וביקש רחמי שמיים על מעשלתו

לשלוט

בניימה

קאנוסה בקטמון

בעלי זכרון היסטורי ארוך יותר העלו השבוע מתחום הנשייה את הקיסר היינריך הרביעי, שערך בתורו 1077 את המסע הארוך למיבצת קאנוסה שבהרי איטליה. כדי לבקש מהאפיפיור גרגוריוס היז להסיר מעליו את החרם והנידוי, ולמחול לו וכך מתאר את הפרשה אחזו האפיפיורים:

לקיסר, שנאלץ לרכא מרד שי איכרי סכסונה מייד אחרי שעלו לכיסאו, היו אויבים רבים: איכרים נסיכים ואפסופי שונאי-גרמנים בערי לומבארדיה.

האפיפיור ניצל היטב את נטיוו נתיני-הקיסר לאמונות טפלות. הרין בין השניים החל בסגיעות הדדיות ובחרם הדדי, שסגע בעיקר בהיינריך, באסיפת הנסיכים הגרמנים הוגה להיינריך בלי עקוסין, שאם לא יסלה לו האפיפיור עד האביב, הריחו מורד מכיסאו.

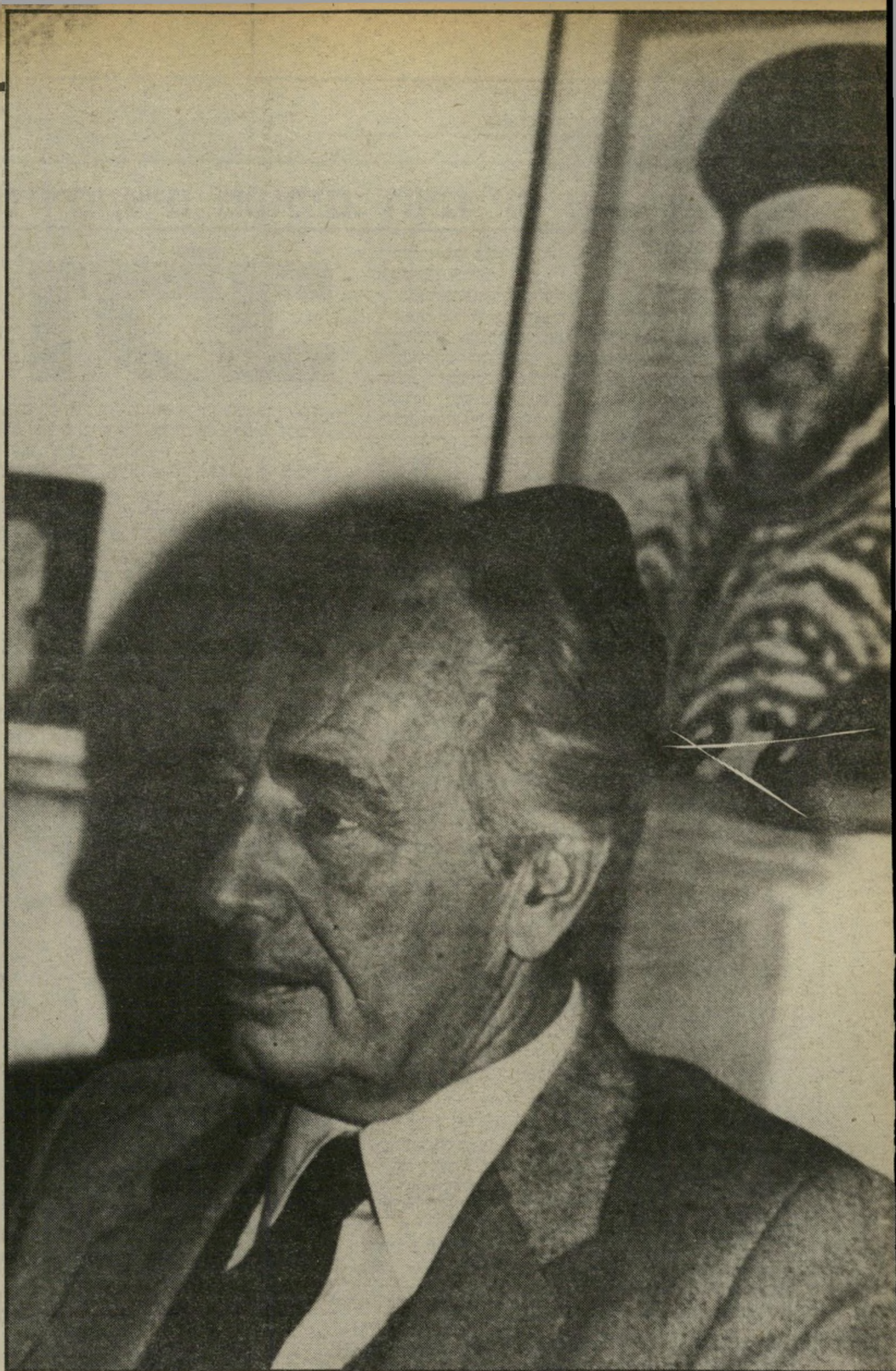
לא היה בדעתו של היינריך לחכות להחלטתו של הרומאי, בתוך האווירה של המרדנות הגרמנית, הוא הבלג על עלבון נאותו, הסב את דעתו, ובעברו את הריי-האלפים בעצב החריף הסוער, השכים לפיתחו של האפיפיור במיבצת החדש, במצב תיסארתו, בקאנוסה אשר בהרים, לאחור שקיבל עליו שם עולי-

ראשי-הממשלה שימעון פרס שזה סך הכל כארבעים דקות בחברתו של הרב עובדיה יוסף ושאר הכמיהתורה ועסקני ש"ס.

הוא הגיה מדלת הבניין הצנוע ברחוב חזקיהו 5 בשכונת-קטמון היירושלמית, בחברת השור יצחק פריץ, פניו של פרס היו חיוורים, חיובו דמה לעווית של אדם עייף מאוד, הכנסה לשווא למצוא את מקומו בטריטוריה זרה לו.

פרס שוב קיים מסורת, אותה קיבל ממורו דוד בן-גוריון. החקן היה נהוג לעלות לרגל לבני-ברק, לקיים שיחות רוחניות עם החזן אישי, דמות אגדית שהשפיעה רבות על הזרם הדתי-מיתרחי, המיוצג כיום על-ידי ש"ס.

בסופו של דבר הסתיימו תמיד השיחות, הרוחניות בחיותורים ממי שיים מאוד, בנושאי גיוס-כנות ותלמידים-שיבות, או בהקצבות שמי נות למסדות ללימוד תורה, מני קודת-מבט זאת אין כל הבדל בין שיעור התורה, שקיבל פרס בשיבת חזון עובדיה, לבין גיחתו של בן-גוריון לעולם ההלכה, גם לשגישה של פרס עלולות להיות תוצאות, שקנה-המידה שלהן הוא מחיר מוליטי-כספי יקר ביותר.

כיפה מתחת למיצנפת פרס בכיפה שחורה לראשו, יושב מתחת לתמונתו של הרב עובדיה יוסף, החבוש מיצנפת גדולה לראשו. בתמונה התחתונה פרס, מימין, הרב יצחק פריץ, הרב רפאל פינחס ושמאל הרב עובדיה יוסף, לבוש גלימה.

לרב יוסף האב יש שיעור שבועי קבוע בשיבה. שכנים ברחוב הציצו מסוקרנים מן החלונות, חיכו לראות את ראשי-הממ" שלה בא כאישי-ליל כרי לדבר עם רבי, מוכר פלאפל, שחנתו ממוקמת ליד הישיבה, חשב שיוכל להרוויח כמה לירות באותו היום והודרו לפתוח את חנותו. מי שבא מוקדם באותו הערב לקנות פלאפל, ראה שלט גדול תולה

מי שעבר במיקרה ברחוב לא הבין על מה ולמה המהומה, המחסומים וניידות-המישטרה. השעה היתה שעת-לילה מאוחרת של מוצאי-השבת, וראשי-הממשלה, שימעון פרס, עמד להגיע לישיבת חזון עובדיה כדי להיפגש עם הרב עובדיה יוסף.

ישיבת חזון עובדיה, הקרויה על שמו של הרב יוסף, ממוקמת בבית-אבן ירושלמי פשוט, ישן וחסר-זוהר, והו כולל המקבל ללימודים רק גברים נשואים, המתגוררים במקום ביחד עם מישפחותיהם. את הישיבה מנהל הרב יעקב יוסף, בנו של עובדיה, שהוא גם חבר-כנסת מאז הבחירות האחרונות.

פרס יושב מתחת לתמונתו של הרב עובדיה יוסף, החבוש מיצנפת גדולה לראשו. בתמונה התחתונה פרס, מימין, הרב יצחק פריץ, הרב רפאל פינחס ושמאל הרב עובדיה יוסף, לבוש גלימה.

כפתח החנות, שהכריז על מחיר מנת פלאפל: 400 שקל, מאוחר יותר באותו הלילה, כשהרחוב כבר המה אדם, נעלם פיתאום השלט ומחיר המנה עלה, משום-מה, ל-500 שקל, המוכר הוריו הרוויח יותר כסף על-ידי הפקעת מחיר רים.

כפתח בניין הישיבה עצמו, ליד דלת פשוטה שהובילה לחדר מדרגות צר, עמד אישי-ביטחון של פרס וחסם את הדלת פנימה. לידו עמד אדם נוסף, אכרך מן הישיבה, חבוש מיגבעת שחורה ועטוף במעיל שחור ובצעיף, וייה את האנשים המתגוררים בשיבה, רק להם הותרה הכניסה לבניין, נשות האכרכים וילדיהם הצטופפו ליד החי-לונות הקטנים, המשקיפים למטה, הציצו וחיכו לבואו של ראשי-הממשלה, מול דלת הכניסה עמדו הצלמים וכיוונו את מצלמותיהם. הרחוב הסמוך היה שקט לחלוטין בשעת-לילה מאוחרת זאת, והיה קר מאוד.

ואז הואר הרחוב בפנסי המכוניות האמריקאיות הגדולות של ראשי-הממשלה, אנשי-ביטחון פרצו פנימה, אל החצר הצרה, סילקו מדרכס כל

